

Ondřej HANOUSEK, *Paměť města Jindřichova Hradce 1918–1948*. Diplomová práce FF JU v Českých Budějovicích, České Budějovice 2018 (97 s. + přílohy).

Posudek vedoucí diplomové práce:

Tématem kvalifikační práce Bc. Ondřeje Hanouska se stalo zmapování a analýza paměti města Jindřichův Hradec v třiceti letech následujících po vzniku samostatného Československa. Diplomant si k tématu dlouho hledal cestu, důkladně prostudoval základní teoretické spisy, zabývající se tématem paměti, a nakonec svou práci zaměřil především na problematiku formování identity sledovaného města v daném období. Koncept míst paměti Piera Nory je sice v jeho práci rovněž přítomen, metodologická východiska hlásící se k antropologii města a problematice identit jsou však dle mého názoru autorem lépe využita.

V případě identity města Jindřichův Hradec se Bc. Ondřej Hanousek kloní k jakési kombinaci konstruktivistického a esenciálního pojetí, založené na permanentně přítomném vědomí starobylosti místa a jeho historické hodnoty a vědomého přihlášení se k nově budované identitě meziválečného Československa založené na osobnostech prezidentů a významných politiků či armádě (legionářská tradice). Tato skutečnost však v sobě nesla celou řadu rozporů a problémů, které se mimo jiné projeví v oblasti náboženské identity města; tradičně katolické město se přihlásilo k husovské tradici vztyčením pomníku, k vytvoření zásadního místa paměti však tímto krokem nedošlo.

Jak je patrné z výše uvedeného k nejcennějším kapitolám diplomové práce Bc. Ondřeje Hanouska patří druhá kapitola Jindřichův Hradec v Československém státě, členěná na tři podkapitoly. Při jejím zpracování autor vycházel především z materiálů uložených ve Státním okresním archivu v Jindřichově Hradci a dobového tisku. Na interpretaci těchto pramenů je patrná autorova velmi dobrá literárně historická průprava, jejíž nedílnou součástí je zamýšlení se nad skrytými významy slov a užitých metafor. Bc. Ondřej Hanousek v těchto pasážích dle mého soudu dobře zachytil jemné nuance typické pro formování paměti tzv. „shora“, které nebylo vždy přijímáno společností zcela spontánně.

Ve třetí kapitole se pak autor věnoval sebereprezentaci města, kterou se snažil rekonstruovat z dobových turistických průvodců. K nejzajímavějším patří pasáže, v nichž sami autoři průvodců upozorňují na průmyslovou zaostalost a nedostatečnou dopravní infrastrukturu, jimiž trpěl nejenom Jindřichův Hradec, ale celý jihočeský region. Sebereprezentace města se tak vřazuje do problematiky tzv. „otázky jihočeské“, která byla

v české politice aktuální od poslední třetiny 19. století. Samotná analýza turistických atrakcí, které autoři považovali za nejcennější, je však v této kapitole spíše upozaděna, neboť texty turistických průvodců se staly základem kapitoly následující, věnované tzv. místům paměti. Ač v těchto pasážích autor pečlivě porovnává jednotlivé texty a hledá drobné odchylky v popisu míst, z nichž se snaží odvodit proměnu jejich vnímání ve společenské paměti, někdy příliš dlouze ulpívá v prepisu stavebně historického vývoje a trochu rezignuje na důslednější interpretaci. Tato kapitola patřila v průběhu vzniku diplomové práce k nejdiskutovanějším a nejproblematictějším, což se částečně projevilo i v jejím výsledném tvaru. Přesto se domnívám, že i v těchto pasážích autor přinesl několik cenných informací, které přibližují způsob vnímání vlastního města hradeckými obyvateli ve sledovaném období.

Práce je psána velmi kultivovaným jazykem, ve způsobu vyjadřování je patrné pečlivé promýšlení každého slova a významu sdělení. Text má nejen velmi dobrou gramatickou a stylistickou úroveň, ale i velmi dobrou grafickou úpravu. Vzhledem k výše uvedenému práci doporučuji k obhajobě a hodnotím ji ještě stupněm

v ý b o r n ě.



PhDr. Jitka Rauchová, Ph. D.

České Budějovice, 24. srpna 2018